

SLOVENSKI NAROD.

Nabaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 5 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ljubljano vabimo na nove naročbe, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Namen posvečuje sredstva.

Kar nam pri naših klerikalcih še najbolj imponira, je cinična odkritost in železna doslednost, s katero se drže starega klerikalnega načela, da namen posvečuje sredstva. Bodi sredstvo še tako slabo, še tako nemoralno, klerikalci je brez srama porabijo, če obeta le količkaj uspeha.

Prvo tako sredstvo, katero porabljajo naši klerikalci najčestéje, je denunciacija. Gojé jo s posebno ljubeznijo, z umetniškim razumevanjem, nekako tako, kakor so stari Nizozemci gojili tulipane, in dosegli so v tej stroki izredno izurjenost. Znane so jim vse nijance denunciacija, od anonimnega pisma in lažnjivega skritega podtikanja do obdolžitve v časnikih in zastopih in ker delujejo na tem polju že dlje časa, so postali pravi pravcati virtuozii v denunciranju.

Najnovejša denunciacija, spretna sicer, a vender ne zadostno prikrita, se nabaja v „Slovenec“ št. 171. Priznati moramo, da so klerikalci uprizorili že večje denunciacije, nego je ta, a ker spada ta mej najodurnejše, jo moramo pibiti.

V rečni številki piše „Slovenec“ doslovno to-le: „Socijalna demokracija in leposlovje sta v

ozki zvezi, saj se socijalistični nauki v obliki povestij najlože širijo; zlasti ta skrajni realizem, kateri si pridobiva sedaj mej našimi slovstveniki vedno več zagovornikov, je posebno sposoben gojiti v ljudeh materijalistične nazore o življenju, kateri so izvor socijalnodemokracijskim težnjam. Predno smo mi opozorili na te slovstvenike, oglasili so se požidovljeni socijalni demokratje sami in so javno pohvalili „Ljublj. Zvon“ kot svojega sodelavca. Novi slov. socijalnodemokr. list. — „Delavec“ podobna umazana židovska cunjca, ki se imenuje „Svoboda“ — piše: „Tolikanj bolj sem se razveselil fakta, da smo dobili Slovenci pisatelja, ki v letošnjem „Ljublj. Zvonu“ pravično in resnično slikata delavsko izrabljanje . . . Veseli me ta najnovejša prikazen v našem leposlovju, ker upam, da bo vsaj mali del Slovencev — „špispirgarjev“ spoznal, za kaj se bori internacijonalna socijalna demokracija. Spisa, nam pravična, sta roman „V krvi“, spisal Fr. Govekar, in slika iz delavskega življenja „Socijalist“, spisal Marijan Savič. Naj bi našla ta dva pisatelja poleg g. Aškercja še mnogo pristašev!“ — Kaj poreče k temu „Zvonov“ urednik? Doslej še ni spoznal, kaj da je leposlovje in čemu da je, ampak šele druge izprašnje, da mu dajejo bolj ali manj primerne svete. Naj torej tudi to priznanje brezverskih, protinarodnih, požidovljenih „sociusov“ sprejme kot materijo premišljevanja in naj nam blagovoli povedati, kaj o tem sodi. In kaj poreče k tej svoji najnovejši družbi gosp. Aškercja?

Namen tem „Slovenčevim“ vrsticam je brez dvoma, denuncirati urednika „Ljubljanskega Zvona“ in pesnika Aškercja, saj je prvi v državni službi, drugi pa katoliški duhovnik, mogla bi torej imeti kakih sitostij, ker se ju dolži, da pospešujeta socijalizem, daljši namen pa je, predstaviti novejšo slovensko slovstvo sploh kot socijalistično.

„Slovenec“ ni svojega sumničenja podprl z dokazi, in sam ve dobro, da je to nemogoče. A ker ga dolgoletna praksa uči, da dosledno denunciranje tudi brez dokazov končno obrodi zaželeni sad, se je omejil na citat iz slovenskega socijalističnega lista.

Kdor bere „Ljublj. Zvon“ in pozna denunci-

rane spise, ta ve, da niso s socijalizmom nič opraviti. V njih se slika življenje, mišljenje in trpljenje delavskih krogov, verno in pristno, iz vsake vrste odseva resnična simpatija za delavski stan, čigar tužnega položaja ne taji nobeden razsoden človek, kaj več pa ne iztaknejo v njih niti „Slovenčevi“ uredniki.

Takih spisov, kakršni so denuncirani v „Ljublj. Zvonu“, se nabaja v vseh evropskih literaturah in njih pisatelji niso morda socijalisti, nego spadajo k buržoaziji ter bi najslovesneje protestovali, ko bi se jih vrglo v isti koš z Jauresom, Beblom in drom. Adlerjem. Podobne spise so spisali tudi goreči katoliški duhovniki in mi le odobravamo, da se je razširilo slovensko literarno obzorje, da slovenski pisatelji ne popisujejo več samo življenja na kmetih in v malih mestecih, nego da so uvedli v literaturo tudi delavca, kateri je prav tako sin slovenskega naroda, kakor kmet ali meščan.

Da je glasilo socijalistične stranke te nepristranski pisane spise pohvalno omenilo, to je povsem naravno, toliko bolj, ker se je doslej delavec v naši literaturi popolnoma preziral. Kdor pa to pohvalo porablja, da podtika rečenim spisom socijalistične tendence, dasi so v resnici le nepristranske slike iz delavskega življenja, ta je podel obrekovalec in denuncijant.

Denuncirani pisatelji so resnično in verno ter brez pretiravanja popisali delavske razmere. Njim je to „Slovenec“ zameril, tisti „Slovenec“, ki je šele pred kratkim priobčil tendenciozno pretirano sliko o položaju delavskega stanu, kjer čitamo mej drugim:

Zdaj se ti, trpin brezumni,	Žrtva greha, žrtva zlobe,
Zvesti drug, prijatelj verni,	Krvoses sesa ti sile,
Delavec, s sveta izgnanec,	Dokler so še krepke, sile.
Sreči tujec, bedi znanec	Ko pa tvoja moč ovne
Gledam solze ti na lici,	Kakor zlo te proč odhene.
Gledam žalje na desnici,	Že stojite nad grobovi
Čutim tvoje tožbe tihe	Bedni delavski stanovi!
Tvoje trpke, žalne vzdih.	Delu vrednost je potrta
Prošlost tvoja je minila	Vaša čast človeška strta.
Zdajnost proč te je pahnila	Polnit žepo milijonarjem,
In prihodnost mesto upa	Služit v prid se gospodarjem
Ti ponuja čašo strupa.	Giblje se telo ugnano
Dete si okrutne dobe,	Kmalu vse bo razdejano.

Listek.

Zakaj včasih ženske jokajo.

(Češki spisal Gustav Jaroš; preložil Vinko.)
(Konec.)

II.

Ta hip se z zvito opreznostjo odpro vrata. Malka niti z očmi ne trene; predobro je poznala to Josipovo odpiranje, kadar je, končavši kako risanje v skupnem delu z bratom Malkinim, prišel gori, kot je nedolžno trdil, da si utrujeno, tehniško dušo poživi z nekaterimi takti kakeršne koli godbe. Izbirčen ni bil nikakor, ljubka, kapriciozna poezija Schumannova mu je bila isto tako draga, kot od bobnov in činel odmevajoče causerije Marksovih potpourrijev iz neke modne operete.

Malka se pomrači.

„Dober dan — Malka,“ zašepeta nekdo za njo, ravno ko je začela trio. Na mah pade pokrov čez klavijaturo in Malka spusti roke na kolena.

„Zakaj ne igraš? Zaigraj še malo. Samo ta trio še, več nočem!“

„To mi je zoperno,“ odkima ona.

„Pa kaj družega. Morda imaš pri roki poloneze Chopinove?“ Josip se od zadaj nagne čez stol ter jej s poštenimi modrimi očmi gleda v obraz.

„To mi je zoperno,“ odgovori Malka na kratko ter se obrne v stran.

„Zakaj?“ vpraša Josip čudeč se.

„Ne glej — ne glejte me tako — kaj vam je do tega?“

„Malka! Slabo si spala, kaj ne? Z levo nogo si vstala?“

„Pustite vaše šale, gospod Stastný!“ Malka rezko zavrne njegov posmeh.

„Ali si huda?“

„Ne! Pustite me! Rajši pojdite delat vaš načrt! Skoraj bo večer in —“

„Čuj — upam, da razumeš pametno besedo —“

„Ako mislite, da sem tako neumna, ako me imate za tako kratkoumno, potem vam sploh ni treba več hoditi sem!“ Malkine oči se ljuto zaikré in ustnice jej zatrepečejo.

„Ti me goniš proč?“ bolestno vpraša mladi mož ter si v zadregi vije blede, redke brkice; njegove oči blodijo po krasni, podolgasti glavi Malke, ki zdajci vstane in za nič se ne zmenec hitro stopi k mizici, naglo poišče šivanje ter sede k oknu.

„Malka, ti me goniš ven?“ vpraša Josip drugič in neodločno obstoji sredi sobe.

„Ne kričite tako — mama bo čula, da mi pravite —“ zgrozi se deklica.

„Da vas tičem? Dobro! Dostikrat vam drugače itak ne porečem!“ razljuti je mladec.

„Ne iščite nikakeršnih jalovih izgovorov!“

„Zakaj?“

„— In recite, da ste se že naveličali sém hoditi Siti ste me —“

„Malka, ne jezi me!“

„Siti ste me! Siti ste me! — izgovorov iščete!“ trdi gospodična trdokorno ter niti ne pogleda malopridneža.

„Jaz? Malka! Jaz? Ti si pričela —“

„Ne, ti si pričel, takoj, ko si vstopil, videla sem, kaj nameravaš!“

„Še pogledala me nisi, — pa sem takoj videl — aha, muhe!“

„Ne žalite me! Vi me nimate več radi — a jaz sem vas tako ljubila!“ Glas se jej je tresel.

„Malka! Dete! Bodi pametna, saj se ni nič zgodilo,“ pomiruje Josip popolnoma zmešan. Bal se je njenega joku, vedoč, da je popolnoma brez moči vpriče njenih solz. A Malka ni slišala niti besedice in sklonivši glavo nadaljevala: „Vi ne veste, kaj ste mi bili, a sedaj je vsega konec! Z Bogom! Bodi te srečni — kadar drugod najdete svojo srečo, spomnite se svoje Malke, nesrečne Malke, ki ki vas je nekdanj imela tako zelo rada.“

V teh verzih se ne popisuje samo delavski položaj, tu se delavci kličejo naravnost na boj za sveto vero in zoper milijonarje in „Slovenec“ je to tendenciozno in hujskajočo „pesem“ — pravi literarni smrtni greh — z veseljem priobčil. „Slovenec“ si prisvaja pravico, ne samo popisovati položaj delavcev, nego je očitno hujskati na boj zoper imovite stanove, druge pa, ki se držnejo, netendenciozno in nepristransko, v umetniški obliki slikati življenje in trpljenje delavcev, tiste denuncira pošteni kot „Slovenec“ kot socijaliste, ter kliče policijo in drž. pravdnika na pomoč, dasi dobro ve, da slovensko meščanstvo odločno odklanja gospodarske nauke socijalizma.

Tako postopanje se sodi samo in je zato vsaka daljša beseda odveč, saj pravi star nemški pregovor: „Der grösste Schuft im ganzen Land, das ist und bleibt der Denunziant“.

V Ljubljani, 31. julija.

Deželnozbornske volitve na Koroškem, Štajerskem, Šleškem in Gorenjem Avstrijskem bodo že v avgustu, na Moravskem, Dolenje Avstrijskem, Solnograškem, Predarlškem in v Trstu v Bikovini volilo se bode v novembru. Za Slovane so le pomenljive volitve na Koroškem, Štajerskem, v Šleziji v Trstu in na Moravskem. Premembe nove volitve ne prinese zadosti. V Šleziji so dosedaj bili v deželnem zboru trije Čehi in trije Poljaki. Ti upajo zopet zmagati. Na kako pridobitev pa šleški Slovani nimajo misliti. Na Moravskem bi Čehi utegnili pridobiti kak mandat, da ne bi katoliška stranska delala združba. Tako je pa tudi malo upanja. Na večino v Šleziji in na Moravskem Slovani pri teh razmerah še ne morejo računati, če tudi sta ti dve pokrajini po večini prebivalstva slovanski deželi.

Protisemitizem, ki se je začel širiti po vsej Avstriji, proti nevarni postati moravskemu nemštvu. V tej deželi je odvisna po mnogih mestih nemška večina od židov. Če pa židje zapuste Nemce, pa bodo ti propali. Zato se moravski nemški listi grozno jeze, da se tako razširja protisemitizem. Moravski narodni Nemci pa svoje protisemitsko prepričanje malo zakrivajo, če tudi ne morejo popolnoma zatajiti svojih čustev. V nekaterih mestih nemški nacionalci žive v najlepši slogi z židi, pri občinskih volitvah se celo ne sramujejo voliti židov ne meneč se za svoja načela, po katerih je žid mnogo bolj tuj Nemcem nego Slovan. Vsekako bode pa protisemitizem prej ali slej moravsko nemštvo spravil ob sedanjo veljavo v deželi. Če drugod v državi tako bujno cvete, se mu tudi na Moravsko pot ne bode dala zapreti. Kakor hitro moravski Nemci protisemitije postanejo, pa njih ne bodo podpirali židje.

Ogerska. Ministerski predsednik ogerski Banffy ni posebno bister mož a cdkar je na krmilu, je pa je spoznal, da je Ogerska vse prešlaba, da bi mogla zapovedovati vsej Evropi, kakor si nekateri madjarski šovinisti domišljajo. Proti dopisniku pariškega „Tempsa“ je z veliko odkritosrčnostjo priznal, da on na gospodarsko ločitev od Avstrije še nikdar mislil ni. Pogodba z Avstrijo se bode na

Obup jo je premagal. Pritisnila je čelo na potno, mrzlo okno, vzela zmečkani, skoro prozorni robec ter pričela obupno, neukrotljivo plakati. Prsi so se jej bolestno dvigale in solze so žgale njeno dušo.

III.

„Ali nisi več hui, Josip?“ Lokave oči, doslej mokre, se licemersko upro vauj. Koliko trpkih solz je to četrt ure kanilo iz teh sivo zelenih očij!

„Ali mi poveš, kaj se je zgodilo? vpraša Josip z važno milostnim obrazom.

„Povem! Toda ne, Josip! Ti se bodeš smejal — ali ne, Josip?“ pristavi zvita zapeljivka; Josipu se oči lahko pomrače, a ta hip mu je kačica visela na vratu in njeno razposajeno žalostno obličje je bilo jedva za palec oddaljeno od njegovih ust. Kri mu je šinila v lice in nagnil je ustnice, a Malka se mu hitro izvije.

„Vidiš — in to mi je padlo trikrat!“ pristavi, z rahlo jezo gledajoč nesrečnega volka, ki je ležal na svojem oglatem trebuhu, ne da bi slutil, da sta na njega umazanem, kvišku obrnjenem polju stali usodepolni besedi: „Gar nicht“.

Josip se je hotel ujeziti, a najedenkrat mu je volk izginil izpred očij in v obraz mu je lisidica vihala svoje svilene ustnice. —

vsak način morala obnoviti. Če se Ogerska gospodarski loči od Avstrije, bi temu kmalu sledila politična ločitev. To bi pa bilo na veliko škodo Ogerski, katera bi bila potem le malo večja orientatska država, kakor sta Srbija ali pa Bolgarija, v politiki bi bila pa ravno toliko slaba. Združeno z Avstrijo igra Ogerska važno ulogo v Evropi. Da se ta upliv Ogerske ohrani, se mora pogodba obnoviti. To, kar je povedal Banffy, je pred nekaterimi tedni prineslo hamburško Bismarckovo glasilo, in so zaradi tega bili po njem pali vsi madjarski listi, ne izvzemši vladnih.

Balkanska zveza. Oficijozno glasilo ruske vlade „Nord“ piše, da so vse novice o balkanski zvezi bile izmišljene. S tem se le hoče balkanske države pridobiti za trodržavno zvezo. Nam se pač čudno zdi, da ta list šele sedaj prihaja z demetitjem. Če bi na vsem ničesa ne bilo, bili bi ruski oficijozni stvar lahko poprej oporekali. Precej verjetno je, da so se ta čas le razmere nekoliko premenile. Srbija se je sporazumela z Avstrijo zaradi izvažanja prašičev in iz gospodarskih ozirov več ne želi nasprotovati Avstriji. Srbski državniki zaradi tega ne marajo pristopiti zvezi, ker bi bili pod ruskim pokroviteljstvom. Poleg tega je pa v Srbiji jih tudi mnogo, ki jim ni po volji, da bi knez črnogorski imel tako rekoč prvo besedo na Balkanu, ko si vendar prisvaja Srbija ulogo jugoslovanskega Pijemonta.

Makedonija. Grški ustaši v Makedoniji že štejejo več sto mož. Prihajajo pa še vedno prostovoljci iz Grške. To ustajo je organizovala grška vlada in jo oborožila. Iz Grške se je poslalo jako veliko orožja v Makedonijo. Grški ustaši so razdeljeni v tri čete. Proti vsem tem je Turčija poslala mnogo vojakov iz Soluna. Ko bi Grki ne bili tako nasprotni Bolgarom, da bi oboji se združili v boju s Turki, bi v Carigradu ne imeli dosti upanja, da zaduše ustajo v Makedoniji. Tako pa upa Turčija, da bodo Bolgari sedaj mirnejši, ker se ne bodo morali biti za grške koristi. Sam grški živelj v Makedoniji pa ni tako silen, da bi se mogel dolgo upirati turški sili. Ta ustaja utegne naposled še Grkom mnogo škodovati. Dosedaj so turška oblastva v Makedoniji podpirala grški živelj proti Bolgarom, ker so Grki vedno bližili svojo lojalnost in ovajali Bolgare. V bodoče pa morda Turki grškim ovaduhom ne bodo vsega verjeli.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 31. julija.

— (Laž ima kratke noge) Sinočni „Slovenec“ je moral gledé sokolske slavnosti v Razdrtem priobčiti naslednji popravek: Ozirom na dopis, priobčen v št. 171 Vašega cenjenega lista, opisajoč sokolsko slavnost na Razdrtem dne 26. t. m. pod naslovom „Sokolske slavnosti“, pozivam Vas v smislu § 19. tisk. zakona, da sprejmete ta-le popravek: „Ni res, da me je več gostov prosilo, naj dr. Tavčarju vzamem besedo ter dosledno ravno tako ni res, da bi bil jaz odgovoril, da sicer ne odobrujem neslanih in surovih dovtipov Tavčarjevih, vendar pa danimam prava, da mu prepovem govoriti.“ — V Trstu, dne 29. julija 1896. Dr. Gustav Gregorin, starosta „Tržaškega Sokola“.

— (Potresna doklada državnim uradnikom v Ljubljani.) Iz uradniških krogov se nam piše: Uradna „Laibacher Zeitung“ je bila pred nekoliko dnevi jako huda na „ein hiesiges slovenisches Tagblatt“, ker sem trdil v teh novinah, da državni uradniki ljubljanski dobé svojo že tolikrat objubljeno potresno doklado še le — jeseni. Rekla je, da to ni res, ker je dotični zakon gosposka zbornica sprejela že 26. junija t. l., tako da čaka zdaj samo najvišjega potrdila. Ker mi je pa znano, da se nujni zakoni potrjujejo na najvišjem mestu še tisti dan, ko so sprejeti v gosposki zbornici, ta zakon pa celih pet tednov po svojem sprejetju še vedno ni potrjen, zatorej sem prepričan, da osrednja vlada zakona o potresni dokladi ljubljanskim državnim uradnikom ne smatra za nujnega in da se nam ta doklada niti jeseni ne nakaže, ampak še le na sv. Silvestra dan 1896. popoldne. Tako cincanje, omecanje in obotavljanje pač ni dostojno osrednje vlade, in grof Badeni bi ob svojem prihodu v Ljubljano vse državne uradnike od prvega do zadnjega najbolj oveselil, ko bi prinesel s seboj novico, da je dotični zakon — tandem aliquando — potrjen. Praznega obetanja smo pa že tako siti, kakor lanskega potresa.

— (Vhod na peron južnega kolodvora) bode ob prihodu ministerskega predsednika grofa Badenija, t. j. v torek zjutraj ob 7.56 uri dovoljen le proti ustopnicam, katere bode ta dva dneva izdajala deželno predsedstvo in magistrat. Brez take vstopnice vstop ne bode dovoljen.

— (Posebni vlak iz Lesec v Ljubljano.) Obratno ravnateljstvo drž. železnic je za slavnosti na Bledu dovolilo separatni vlak, kateri odide iz Lesec v noči od 3. na 4. avgusta ob 12. uri 53 min. in se ustavi na vseh postajah od Lesec do Ljubljane. S tem vlakom je omogočeno vsem tistim, kateri se hote udeležiti blejske slavnosti dne 3. avgusta, da se še isto noč vrnejo domov in jim ne bo treba na Bledu prenočiti.

— (Na obrtnih strokovnih šolah) v Ljubljani je minulo leto poučevalo 19 učnih močij. Na šoli za lesno obrt je bilo koncem leta 64 učenecov, 53 učenecov je dobilo dovoljen red, 5 nepovoljen red, 6 jih ni bilo klasifikovanih in 12 jih je dobilo odhodno spričevalo. Po materinem jeziku je bilo 75 Slovencev, 5 Nemcev in 4 Hrvatje. Na obrtni strokovni šoli za umetno vezenje je bilo 33 rednih učenk in 27 hospitantij. Slovenk je bilo 48, Nemk 11, Poljakinj 2 in 1 Lahinja. Povoljen red je dobilo 27 rednih učenk. Prihodnje šolsko leto se začne dne 18. septembra t. l. Redni učenci in učenke, ki hočejo vstopiti v šolo, naj se v spremstvu svojih roditeljev ali njih namestnikov zglasijo pri ravnateljstvu dne 16. ali pa 17. septembra (od 9. do 12. ure zjutraj ali od 3. do 5. ure popoldne). S seboj jim je prinesiti odpustnico ljudske šole in dokaz, da so dovršili 14. leto svoje dobe. Roditelji, oziroma njih namestniki, se morajo tudi izreči, da bode vpisan učenec (oziroma učenka) po moči obiskovalstrokovno šolo vsa dobo. Učenci in učenke, ki so že hodili v ta zavod, morajo se dne 17. septembra javiti s poslednjim letnim izpričevalom; frekventantje, stopajoči v II. letnik, morajo mimo tega prinesiti potrdilo svojih roditeljev, oziroma njih namestnikov, da so le-ti zadovoljni s poklicem, katerega si je izvolil učenec (strugarstvo, rezbarstvo, figurarno kiparstvo, stavbinsko in pohištveno mizarstvo). Izredni učenci in učenke (hospitantje) se takisto vpisujejo dne 16. in 17. septembra, potem pa tudi mej šolskim letom, kolikor je namreč še prostora. V javno risarsko šolo se sprejemajo obiskovalci celo leto vsako nedeljo zjutraj. Oddelek za pletenje košaric obiskujejo lahko moški in ženski učenci. Pouk v tem oddelku traja za sedaj jedno leto.

— (Letošnja letina) bode glede zelja in krompirja v ljubljanski okolici in po deželi, kakor kaže, mnogo na slabšem od lanske. Prvo žugajo uničiti gosenice, drugega požrešni mramor. Posledice tega se na ljubljanskemu trgu že napovedujejo. Lepa tolažba!

— (Utopljenko) našli so ljudje dne 29. t. m. v Mostah v Ljubljani. Pri utopljenki se je našla poselska knjižica, naprstnik in jeden krajcar. Iz knjižice se je konstatovalo, da je utopljenka v Ljubljani rojena Ivana Juvan, stara 57 let. Žena se je najbrž sama utopila.

— (Požar) Dne 27. t. m. je v Slapah v ljubljanski okolici gorelo pri posestniku Francu Kogovškemu. Škoda znaša 640 gl.

— (Tatvina) V Skaručni je bil 26. t. m. cerkveni shod, na kateri se je pripeljal tudi posestnik Franc Dolenc. Po noči, ko je Dolenc spal na svojem vozu blizu skednja Jurija Pustovrha, prerezal mu je neznan tat telovnik in mu ukradel listnico, v kateri je bilo 300 gl.

— (Jesenice v nevarnosti.) V raznih nemških listih se berejo te dni klici na pomoč — jeseniškimi Nemcem! Zahteva se nemški duhovnik in zahteva se popolnoma nemška ljudska šola. Na Jesenicah ni bilo ni jednega Nemca, dokler ni industrijalna družba kranjska na Savi ustanovila velike tovarne. V tej tovarni je nastavljenih nekaj nemških uradnikov, kateri iz večine niso avstrijski državljani, in nemško vodstvo je iz raznih krajev sveta priklicalo nekaj nemških delavcev. Današnja „Tagespošta“ trdi, da je mej 1200 delavci v tovarni 400 Nemcev, dasi jih je v resnici komaj sto. Po zakonu ni treba ustanoviti javne ljudske šole, ker za to ni dosti nemških otrok, a bati se je, da bi nemški Schulverein iztegnil svoje prste po naših slovenskih Jesenicah. Ako po sodbi teh nemških, iz vseh krajev sveta privaundranih ljudi, kateri komaj nekaj let tu bivajo in kateri se vrh tega še vedno menjajo, jeseniška šola njih otrokom ne zadostuje, naj se z otroci vred spravijo tja, od koder so prišli. Jesenice so bile od nekdanj slovenske in ostanejo slovenske, naj je to tujcem všeč ali ne. Razmere na Jesenicah itak niso ugodne. Domačini gledajo tujce že itak od strani, ker se dobro plačana dela izročajo samo tujcem, dotim morajo domačini opravljati najslabše plačana dela. Ne vemo, je-li pametno, ustvarjati novih nasprot-

stev, a taka nasprotstva bi na vsak način nastala, ako bi se za tisto peščico nemških otrok, ki so na Jesenicah in katerih nima nobeden domovinske pravice na Kranjskem, ustanovila četudi privatna nemška šola. Taka šola je nevarnost za slovensko mladino, ker je gotovo, da bi se vanjo lovili slovenski otroci, in za to bi jej nasprotovali z vso silo.

— (Posojilnica in hranilnica v Moravčah.) registrovana zadruga z neomejeno zavezo prične poslovati dne 1. avgusta. Hranilne vloge obrestuje po 4 1/2 %, posojuje pa na osebni kredit ali zastave po 6 %. Denar vloži lahko vsakdo, posojuje se pa le zadrugnikom, ako vplača delež 5 K.

— (Efektno tombolo) priredi s privoljenjem pristojnih ministerstev kmetijska poljučnica na Činem vrhu tekom letošnjega leta.

— (Pivške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda) občni zbor bo dne 6. avgusta ob 5 uri popoldne v prostorih g. And. Lavrenčiča v Št. Petru. Odbor uljudno vabi svoje člane, naj se udeležijo občnega zbora in tudi vse druge bližnje rodoljube, kateri naj v obilnem številu pristopijo podružnici.

— (S Pivke) se nam poroča: Zadnje tri dni imamo lepo vreme, toda prošle tri tedne smo imeli sleherni dan nalive. Vsled tega vdarili so izvirk Pivke močno na dan, in voda je preplavila vse, deloma pokošene, deloma še nepokošene mlake. Žalostno je bilo videti revnega kmetiča te dni, kako je z velikim trudom vlačil travo iz vode. Veliko škode napravil si je na mlakah s tem, da je, vozeč raz nje, vsa tla razoral. A pri vsem tem boče še seno kaj malo prida. Da je tok Pivki uravnan, koliko škode bi bilo tu odvrnjene. Krompir, glavni pridelek tu, kaže tudi zelo slabo; začel je gniti. Revščina boče!

— (Utonil.) Dne 26. julija mej 7. in 8. uro zvečer padel je triletni otrok posestnika Naceta Tomazina na Ravniku št. 3 pri Št. Rupertu v kakega pol metra globoko jamo za apno, ki je bila napolnjena z dežnico, in je je utonil. Ko ga je sosedova hči Antonija Skarja potegnila iz jame, bil je že mrtev.

— (Nezgod.) V g. Valentina Krisperja tovarni za popir v Njivicah pri Radečah izobešal je mizar Nace Salomon dne 24. julija žaluzije pri stanovanju tovarniškega posestnika. Ne da bi bil kam padel ali udaril se, začutil je bolečino v rami in zdravnik je našel, da si je zlomil roko v ključnici. V isti tovarni padel je dne 25. julija ob polu 6. uri popoldne tovarniški delavec Franc Zupan po stopnicah in se pobil tako, da je nezavesten obležal. Pretresel si je možgani.

— (Deželnozborske volitve na Stajerskem) Ker ces. svetnik g. Jerman ne misli več kandidovati, žele volilci v nekaterih krajih, naj se za okraj Sevnica-Brežice-Kozje postavi kot kandidat g. Fr. Lenček, veleposestnik na Bianci. Poslanec mesta Slovenji Gradec in sosednih trgov dr. Starkel je naznanil svojim volilcem, da več ne kandiduje. Starkel je bil kot skrajni nemški nacionalc voljen v dež. zbor in tam storil vse, kar je bilo mogoče, da škodi Slovincem. Neposredno pred razpustom dež. zbora je bil zapleten v umazano Feichtingerjevo afero in obsojen za teden dni v ječo, in to je uzrok, da več ne kandiduje.

— (Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) priredi v nedeljo dne 9. avgusta ob 3. uri popoldne javen shod pri Rupertu Lahu p. d. Leitnerju v Pokrčah.

— Shod v Št. Ilju ob Dravi se je sijajno obnesel. Govorila sta na shodu gg. Podgorc in Kandut. Poslušalcev je bilo okoli 300.

* (Redka darežljivost.) V Pančevu je krojač Nikolajević daroval za ustanovitev srbske gimnazije 120.000 gld. ter obljubil, da na svoje troške sezida gimnazijsko poslopje. Jugoslovanski akademiki v Zagrebu je grofinja Norman volila v svoji v oporoki 10.000 gld. Rodovina Prandau Norman je akademiji že darovala vsa skupaj 22.000 gld.

* (Zaklad v šlebedrih.) „Edinost“ piše: Arabec Ali Ben Ali, službujoči kakor kurilec na Lloydovem parniku „Imperatrix“, kupil si je bil mej potjo iz Aleksandrije v Trst v Carjemgradu za 50 nvd. par starih šlebeder. Ker so mu prišla razpadati, prešel jih je večeraj popoldne popravljati. Koji manj varčen človek nego je Ali, vrgel bi jih v smeti. Ko je torej paral in krpal stare šlebedre, padel mu je iz pete mali žaklič v naročje. Arabec je žaklič odvezal in v prijetno njegovo presenečenje zagledal je 10 lepih zlatih turških lir. Umevno je, da je Ali urno odtrgal peto tudi drugemu šlebedru in glej, tudi v isti je bil žaklič in v njem 10 zlatih lir. Tako je varčni mož našel v starih šlebedrih denarja, vrednega okoli 240 gld. Bati se je le, da Lloydovi mornarji pokupijo v Carjemgradu vse stare šlebedre in coklje.

* (Aristokratičen škandal.) Znani madjarski aristokrat grof Karol Forgač je ovadil budimpeštanskemu sodišču več članov sila bogate rodbine Inkey in jih dolži, da so njegovo mater prevarili za več

milijonov. Grof Forgač dokazuje v svoji ovadbi, da je njegova stara mati bila poročena z baronom Inkeyem. Nje mož je kmalu po poroki umrl. Nekaj mesecev po njegovi smrti je vdova povila deklico, mater grofa Forgača. Baroni Inkey so v svrhu, da prevarijo to deklico za milijone njenega očeta, podkupili duhovnika dotičnega kraja, kjer se je deklica rodila, da je v krstno matico vpisal hčerko barona Inkeya kot hči drugega moža vdove baronice Inkey, grofa Matyaya, s katerim se je vdova kmalu po porodu poročila. Tako je bilo deklice prevarano za dedščino. Grofija Matyay je na smrtni postelji vse razkrila, a ker je bila hči, ki je zdaj v postarna in siromašna vdova po grofu Forgaču, v veliki stiski, se je pogodila z Inkeyi, da so jej plačevali 2000 gl. na leto. Pred nekaj leti je mladi grof Forgač hotel stvar spraviti pred sodišče, a se zadovoljil s tem, da so Inkeyi zagotovili njegovi materi letno podporo 4000 gld. Sedaj je to ovadbo vzlic temu storil in vsa madjarska aristokracija je sila radovedna, kako se stvar konča.

* (Velikanska eksplozija) se je primerila v Pečuhu na Ogerskem v mestni hiši. Tam so bili v nekem skladišču shranjene priprave za umetalni ogenj. Te priprave so se na doslej nepojasnjen način unele in nastala je velikanska eksplozija. Vse hiše v ulici so se stresle, šipe v hišah so bile vse strte, mnogo zidov je počilo, mestna hiša pa se je deloma porušila. Po sodbi strokovnjakov je moralo biti v skladišču vsaj 40 kilogramov smodnika in nitroglicerina. A eksplozija je imela še groznejših posledic. 82 oseb je bilo težko ranjenih, izmed teh so štiri obležale poleg skladišča in zgorele, izmed ostalih ranjenecv jih je 34, kateri najbrž ne okrevajo. Naj hušji so ranjeni župan, policijski koncipist in mestni fizik, kateri so se za časa eksplozije mudili blizu skladišča. Lahko ranjenih je bilo blizu 200 oseb.

* (Strašna posledica praznovrstva) Blizu Csongrada na Ogerskem so kmetje te dni ponoči napadli neko staro ciganko, katera se je bavila s „čaranjem“ in „prorokovanjem“. Vlekli so jo v bližnji gozd, živo privezali na pripravljeno in s petrolejem poškopljeno grmado ter to užgali. Ciganka je zgorela, kmetje pa so si nje pepel razdelili, misleč, da jih obvaruje vseh čarovnij.

* (Razžaljeni Kitajec) Po Evropi potujejo kitajski podkralj Li Hung Čang ki hudo užaljen in pravi o Evropeih, naj so Rusi, Nemci ali Francozi, da so veliki zarobljenci. Mož ima prav. Evropski zarobljenci kličejo do'gokitega sian nebeške države vedno „Li Hung Čang“, to pa je kitajskega Bismarka krstao ime, in s krstnim imenom se kličejo navadno samo natakariji, kočijaži in portirji, ne pa državniki, tudi kitajski ne. Podkralj kitajski ima oficijelen naslov, kateri slove preložen iz kitajščine na naš slovenski jezik „nad vse primere vzvišen grof“. Le najodličnejše kitajske rodovine imajo pravico do tega naslova. Kdo bi ne bil užaljen, če mu pristojna naslov „nad vse primere vzvišeni grof“, ljudje ga pa kličejo. Janez, Andrej ali Li-Hung Čang!

* (Potopljena vojna ladja) Nemška vojna ladja „Itis“ je blizu Southbeach Promontoryja vsled silnega viharja zadela ob neko skalo in se na mestu potopila. Rešilo se je le deset mornarjev, vsi drugi mornarji, častniki in vojaki so se potopili.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Gg. uradniki banke „Slavije“ v Ljubljani 1 kruno 60 vin. Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— Prvi glasi. Spjevao Mirko Moslavečki. Piščeva naklada. U Požegi 1896. Tiskom Lavoslava Kleina. Str. 68. S to zbirko, obsejajočo 68 pesmij, lirskih in epskih, se je upeljal v književnost mlad nadarjen pesnik, od katerega sme hrvatska književnost pričakovati še mnogo lepega.

Brzojavke.

Vipava 31. julija. Pri občinskih volitvah v Vipavi je narodna stranka vzlic silni agitaciji in surovemu pritisku klerikalne stranke sijajno zmagala. Živela narodna zavest.

Atene 31. julija. V Pireju stoječa avstrijska vojna ladija „Marija Terezija“ je odplula v Kanejo in to vsled kritičnih razmer, katere so zopet nastale na Kreti.

Carigrad 31. julija. Sultan je imenoval posebno komisijo, katera je odpotovala v Sirijo, da se pogodi z ustaškimi Druzi. Sultan želi, naj se v Aziji za vsako ceno napravi mir, da bi mogel vse svoje sile koncentrovati na Macedonijo in Kreto.

Novi York 31. julija. Pri Atlantiku je brzovlak zadela ob neki posebni vlak. Trinšestdeset oseb je bilo ubitih, mnogo ranjenih.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) Iz gornjih določil pojmov za domačo industrijo pa sledi, da velik del „pomočnikov izven delavnice“, za katere se imajo v obče smatrati one

osebe, ki v svojih lastnih stanovanjih za akordno plačo izdelujejo obrtne izdelke za obrtne podjetnike, spada todobno pojmovno v kategorijo domače industrije. Ne more se torej urediti pomočništva izven delavnice, ne da bi se ne podali na polje domače industrije, še več, nameravana ureditev boče, če se boče sploh hotelo pojasniti te razmere, morala še dalje seči in obsegati splošni okoliš domačega dela. Za domače delo se mora v obče označiti izdelovanje obrtnih izdelkov v lastnem stanovanju izdelovalčevem v nasprotju k delu pomočnika v delavnici podjetnikovi. Pododdelki tega splošnega pojma so: 1. Domači postranski posel, t. j. ono domače delo, ki ni glavni prislužek dotične osebe, temveč katero se izvršuje poleg opravljanja lastnega gospodarstva kot postransko opravilo, bodi si, da si preskrbi izdelovalec tvarin za izdelke, katere ima narediti, sam, bodisi, da mu jo nabavi kak podjetnik. Tu je vse jedno, že je domenjena kaka mezda za to delo, ali pa če se plača za izdelke kaka prevzemna cena. Pri tem bo pa premisliti, če se ima opravljanje tega dela omejiti na člane lastne družine. 2. Domača industrija, t. j. ona produktivna delavnost, ki je v kraju v navadi in se omejuje samo na obdelovanje lastne tvarine surovega blaga, oziroma vmesnega produkta (ki si ga je pridobil ali kupil kdo sam). Iz teh tvarin narejeni izdelki se oddajajo trgovcem ali pa naravnost konsumentom. Bistveno se omejuje ta pridobitna delavnost na udeležbo členov družine in navadnega lišnega služabništva. 3. Obrtno domače delo, t. j. cno domače delo, ki je glavni prislužek in se vrši na ta način, da dá podjetnik, (tovarinar ali založnik) ali njegov pooblaščenec (faktor, poslovodja) za izdelovanje potrebno tvarino, več ali manj pripravljeno ali prikojeno in katero prevzame domači delavec v ta namen, da dobavi iz tega predmeta masnega konzuma ali trenutne potrebe na način predpisan od podjetnika in to proti plačilu od kosa. Ta pridobitni način se deli zopet na dva pododdelka: a) v pridobitno delavnost izven delavnice ali domačih pomočnikov, ako delo izvrše osebe same, ki so je prevzele, b) v pridobitni način kosnih mojstrov, ako oseba, ki prevzame delo, za njegovo izvršitev vpotrabí še druga sodelavce, naj spadajo ti k družini ali ne. Ni pa razložka glede tega, če kosni mojster prevzame delo samo od jednega ali od večih podjetnikov. Kakor hitro se doženejo meje pojmov o posameznih kategorijah domačega dela, more se preiti na obrtnopravno ureditev posameznih kategorij. Kategorijo 1. domače postransko opravilo, in 2. domača industrija, bodemo morali kakor dozdaj pustiti izven veljavnostnega okoliš obrtnega reda. Kategorija 3. a) in 3. b) pa, katere bi že imela obsegati velika skupina takomenovane tovarniške domače industrije, se bodeta morali v slučaju potrebe, in sicer v okviru obrtnega reda, posebni urediti podvreči. Z ozirom na kategorijo 3. a) pomočniki izven delavnice, se je stavilo v začetku napominani enkėti, oziroma pismenem poizvedovanji več ozira vrednih konkretnih predlogov, katerih načelo je v obče, da se imajo pomočniki izven delavnice smatrati za obrtne pomožne delavce v zmislu § 73. o. r. in kateri grede ob jednem na to, da se določno ureda obrtnopravne razmere te vrste pomožnih delavcev. Najprvo je kot logično posledico tega, da priznamo pomočnike izven delavnice za obrtne pomožne delavce, zaznamovati, da lastniki trgovskih obrtov kot taki ne smejo dajati dela nobenim pomočnikom izven delavnice, potem, da pomočniki izven delavnice, ne smejo izdelovati obrtnih del za več podjetnikov in ne sami dajati dela zopet pomožnim delavcem, ker bi jih morali v teh slučajih imeti za samostojne obrtnike in bi morali naznaniti svoj obrt. Pomočniki izven delavnice, ki se smatrajo v zmislu § 73. o. r. za pomožne delavce, bi si morali po napominanih predlogih preskrbeti posebne delavske legitimacije, katere naj bi izdajala obrtna oblastva in naj bi se vsako leto obnovile. Te delavske legitimacije naj bi se po preteku jednoletne prehodne dobe dajale moškim pomožnim delavcem le do neke določene starostne meje, izvzemši take osebe, ki so telesno pohabljene in radi tega ne morejo delati v delavnicah. Ta starostna meja naj bi se po predlogu sp. avstr. trgovske in obrtniške zbornice določila na podlagi poizvedb in mnenj udeleženih korporacij eventualno različno za posamezne obrtne skupine, toda ne pod 22. leto. Trgovinski minister je sporazumno z ministrom za notranje stvari po zaslišanju trgovskih in obrtniških zbornic kakor tudi zadrug dotičnih skupin, upravičen to starostno mejo tekom daljše dobe po stopnjah podaljšati do najvišje meje, ki se ima določiti. Pomočnike izven delavnice, kot pomožne delavce v zmislu § 73. o. r. je, v kolikor podjetja, za katera delajo, niso tovarniška, oziroma posestnik tovarniškega podjetja uporablja pravice pristojne mu po § 108. o. r., smatrati za člane zadruge njihnega okoliš. Za pomočnike izven delavnice imajo veljati določbe VI. poglavja obrtnega reda, v kolikor se morejo uporabiti za te vrste pomožnih delavcev, in veljati imajo za nje tudi določbe zakona o zavarovanju proti boleznim. Kar se konečno tiče kategorije 3. b), za katere se predlaga ime „kosni mojstri“, je te smatrati za lastnike obrtov, ki so kot taki podvrženi določilom obrtnega reda. Ker pa pogojev za izobrazbo obrtnega naraščaja navadno ne izpolnjujejo, naj ne bodo upravičeni imeti vajencev, ali pa vsaj le izjemoma na podlagi posebnega pooblaščenja. (Dalje prih.)

Najčistejši in najboljši malinčev sirup
v steklenicah po 1 kg 60 kr. Ra:pošilja se tudi v pletenicah
po 3, 10, 20 in 40 kg., kg po 48 kr.

Lekarna Piccoli, „Pri angelju“
(2648-23) Ljubljana, Dunajska cesta.

Tujci.

Dne 30. julija 1896.

Pri slonu: Blayer, Pongraz, Eisler, Prossnagg, Jamsitz z Dunaja. — Reichel, Mulley iz Celovca. — Fischer iz Budimpešte. — Herman iz Prage. — Pohl iz Brna. — Lehman iz Klobasnice. — Herman od Sv. Gola. — Devetak iz Koborida. — Kohn, Krubeš iz Gradca. — Maas, Fabriš, Struppi, Delorme iz Trsta. — Krebs, Temes iz Ujfalva. — Pohl, Balla iz Budimpešte. — Blaž, Graneti iz Reke. — Münter iz Siegena. — Jeglič iz Serajeva. — Kuschlan iz Pulja.

Pri Malicu: Brauner, Perschak, Baar, Guttman, Schopf z Dunaja. Jankovich, Sollinger iz Gradca. Waiser iz Zagreba. — Menis iz Maribora. — Zieche iz Lipsije. — Pozenel iz Ilirske Bistrice. — Menzi iz Maribora. Eberle, Travan, Lavrič iz Trsta. — Kralj iz Tujince. — Avsec iz Trebnjega. — Krükel iz Radatiča. — Ekel iz Postojme. — Troux iz Reke.

Pri Lloydju: Juvan iz Ljubnega. — Latrič z Zlatega polja.

Pri Južnem kolodvoru: Majcen iz Mokronoga. — Petschnig iz Celovca.

Pri Bavarskem dvoru: Becha z Dunaja. — Widgoy iz Solkana. — Wakonig iz Št. Mártina. — Wirth, Wildner z Dunaja. — Krumbholz iz Roda. — Celestina iz Lesca.

Meteorološko poročilo.

Julij	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
30.	9. zvečer	730.8	18.7	sl. jzah.	jasno	0.0
31.	7. zjutraj	732.4	16.5	sl. svzh.	pol obl.	0.0
	2. popol.	732.6	22.8	sl. jvzh.	del. jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 21.1°, za 1.3° nad normalom

Dunajska borza

dne 31. julija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 60	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	75	kr.
Avstrijska zlata renta	123	50	kr.
Avstrijska kronka renta 4%	101	10	kr.
Ogerska zlata renta 4%	122	20	kr.
Ogerska kronka renta 4%	99	45	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	976	—	kr.
Kreditne delnice	261	25	kr.
London vista	119	70	kr.
Nemški drž. bankovci sa 100 mark	58	70	kr.
20 mark	11	73	kr.
20 frankov	9	51	kr.
Italijanski bankovci	44	40	kr.
C. kr. cekini	5	64	kr.

Dne 30. julija 1896.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	144	gld. 50	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	130	—	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	75	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	200	—	kr.
Ljubljanske srečke	23	—	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	50	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155	25	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	474	—	kr.
Papirnati rubelj	1	26 1/2	kr.

Učenec

v starosti 14 let vzprejme se takoj v mojo trgovino za specerije in železnino.

(2735-1) Franc Gustin v Metliki.

Jutri v soboto dne 1. avgusta

v Hafnerjevi pivarni

VOJAŠKI KONCERT

Začetek ob 7. uri zvečer. — Vstopnina 20 kr.

Samo ob ugodnem vremenu.

Z veselošpovanjem

Jožef Lorbek

restavratér.

(2741)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktorja Otona pl. Trnkóczy-ja
Malaga
s china in železom.

(Malaga 225 gr., Chert Chin. 7 gr., Tinct. Malat. ferri 25 gr.)

Skušeno že 20 let pri krvi revnih, slabotnih, bledih, medlih odraslih in otrokih, kot lahko prebavljiv china-železo-preparat.

Dobiva se v (2557-7)

lekarni Trnkóczy-jevi

poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

1 stekleničica 75 kr.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Ljudevit Borovnik

(1832) puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušek za lovcé in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastonj.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-174)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Steyr, Lince, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selzthal v Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Franzove vane, Karlove vane, Prago, Lipako čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Bregenc, Curih, Genova, Paris, Steyr, Lince, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Franzove vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled. — Vrh tega ob 6. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 25 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 11. uri 25 min. popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakoga, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipsije, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Vrh tega ob 10. uri 28 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 1. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Pri svojem odhodu odtod vsem prijateljem in znancem prisrčen

„Z Bogom!“

V Ljubljani, dne 31. julija 1896.

(2736)

Karol Beyschlag.

Agent **Karol Poltnig** nima in ni nikdar imel pravice za mene ali za moja zastopstva vzprejemati denarjev in se plačila v tem oziru nikakor ne pripoznavajo.

Franc Stampfel

(2737-1)

v Ljubljani, Tonhalle.

15 kadij za strojarje, 2 kašti za žito, 1 kotel za svinjsko kuho in železna peč za sobo

(2732) se proda na Vrhniki št. 32. (2)

Vč se poizvé pri g. Ivanu Gregurka, ondi.

Zaloga paromlinske delniške družbe „Union“ iz Oseka v Ljubljani

Dunajska cesta št. 11, na dvorišču „pri Figovcu“

priporoča svoje

izborne pšenične moke

in sicer:

Št. 00 po gld. — 13	kilo	Št. 4 po gld. — 10 1/2	kilo
0	12 1/2	5	10
1	12	6	9 1/2
2	11 1/2	7	9
3	11		

in se vsaka množina od 5 kilo naprej pošilja stroškov prosta na dem. Zaradi večje udobnosti smo uvedli tudi izvorne vreče po 25 kilo.

Paromlinska delniška družba „Union“ v Oseku.

Karola Wolf-a

restitucijski fluid.

(Izvlaček iz izvrstnih gorskih zeljišč).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem oteplenju, zvrtju in preteguanju žil itd. **Cena steklenici 1 gld. 25 kr.**

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušeni pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, preštetih itd., če nečejo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim. **Cena zavitku 45 kr.** (1924-87)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jedinem izdelovalstvu

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsak dan po pošti.

Razglas.

V dodatek k razglasu z dne 17. julija 1896, prijavljenemu zadnjič v št. 169 „Slovenskega Naroda“ gledé prodaje v konkurzno maso **Josipa Sever-ja iz Št. Jerneja** spadajočega specerijskega in manufakturnega blaga s prodajalniško opravo vred ponudbenim potom prijavlja se, da se dotični obrok za uložitev ponudb podatiša do

dne 15. avgusta 1896.

V Kostanjevici, dne 29. julija 1896.

Aleksander Hudovernik, c. kr. notar,

(2743)

upravnik mase.

Občutljiva in nežna koža žensk in otrok

II. (1839-5)

potrebuje za negovanje absolutno čisto, mehko in mastno milo. V prvi vrsti je za to pripravno že mnogo let skušeno in starorenomirano

Doering-ovo milo s sovo.

Kaj boljšega se ne more priporočati. Naj se prepriča vsak po skušnji.

Doering-ovo milo s sovo se dobiva povsod po 30 kraje.

V Ljubljani prodajata na debelo: Anton Krisper in Vaso Petričič. Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.